

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΟΓΔΟΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 15 Ιανουαρίου 1987, ώρα 9 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Άλκης Μπαλάς

Συμβούλιο Ειδικού Ταμείου Οργανώσεως Συναυλιών

Γιάννης Μανωλεδάκης

Παναγιώτης Μπακατσής

Γιάννης Μάντακας

Κώστας Πατσαλίδης

Κώστας Χατζηκωνσταντίνου

Καλλιτεχνική Επιτροπή

Κώστας Νικήτας

Πάυλος Καϊμάκης

Κοσμάς Γαλιλαίας

Εμμανουήλ Καζαμπάκας

Κώστας Γριμάδης

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Προγράμματος

Αόσια Μαλτσιδου

Για φωτογράφιση, μαγνητοσκόπηση ή ηχογράφιση των συναυλιών απαιτείται άδεια από τη Διεύθυνση της Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

ΣΟΛΙΣΤ

ΜΑΡΚΕΛΑ ΧΑΤΖΙΑΝΟ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ

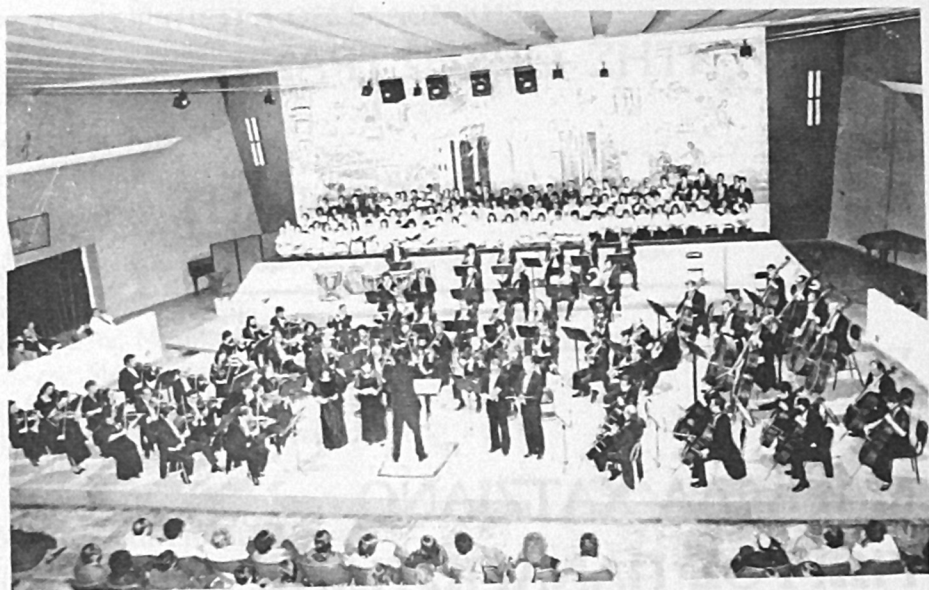

ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1959, σαν τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης με τον αρχικό τίτλο «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος» (Σ.Ο.Β.Ε.)

Το Νοέμβρη του 1969 έπειτα από συνεχείς προσπάθειες του Σόλωνα Μιχαηλίδη, που ήταν ο ιδρυτής και μόνιμος διευθυντής της Σ.Ο.Β.Ε., η ορχήστρα κρατικοποιήθηκε και πήρε τον τίτλο «Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης» Κ.Ο.Θ.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, εκτός από τις τακτικές της εμφανίσεις συχνά δίνει συναυλίες σε σχολεία, εργοστάσια, πολιτιστικά κέντρα και σε πόλεις της Βόρειας Ελλάδας.

Με την Κ.Ο.Θ. συνεργάστηκαν παγκοσμίως φήμης σολίστες. Από το 1966 η Κ.Ο.Θ. συμμετέχει τακτικά στα διεθνή φεστιβάλ «Δημήτρια» Θεσσαλονίκης και Αθηνών.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

Γεννήθηκε το 1940 στην Κεφαλληνία. Σπούδασε θεωρητικά με τον Α. Κόντη. Το 1960 πήγε στο Μόναχο όπου σπούδασε στην εκεί Μουσική Ακαδημία διεύθυνση ορχήστρας με τους Jan Koetsier και Kurt Eichhorn και κρουστά με τους Ludwig Porth και Hans Hoelzl. Το 1963 με τη μεσολάβηση του Aaron Copland πήρε υποτροφία από τη Συμφωνική Ορχήστρα της Βοστώνης και παρακολούθησε επί δύο μήνες μαθήματα διεύθυνσης με τον Erich Leinsdorf και Richard Burgin στη Θερινή Ακαδημία του Tanglewood.

Έχει διευθύνει τη συμφωνική ορχήστρα του Β.Μ.Σ., την ορχήστρα της Μουσικής Ακαδημίας του Μονάχου, τη συμφωνική ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., τις Κρατικές Ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, την Εθνική Λυρική Σκηνή, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Μονάχου, την Ορχήστρα της Βαυαρικής Ραδιοφωνίας την Ορχήστρα George Enesco στο Βουκουρέστι και την συμφωνική ορχήστρα της Βαμβέργης. Επίσης έχει διευθύνει στο Φεστιβάλ Αθηνών, στα «Δημήτρια» Θεσσαλονίκης, στο Φεστιβάλ του Μαΐου στα Σκόπια και στη Σοβιετική Ένωση.

Από το 1978 είναι μόνιμος αρχιμουσικός της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών.

Πρόσφατα κυκλοφόρησε δίσκος του στη Γερμανία με το κοντσέρτο για βιολοντσέλο του Χατσατουριάν.

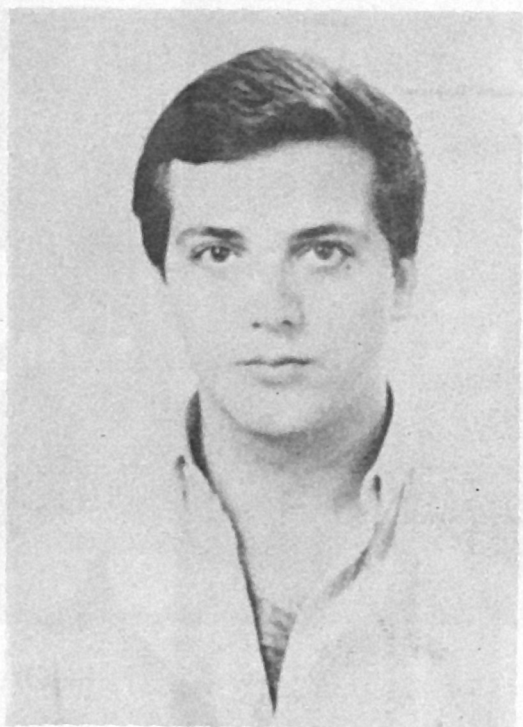
ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΧΑΤΖΙΑΝΟ

Η mezzo soprano Markella Hatziano γεννήθηκε το 1960 στην Αθήνα.

Στα 13 της χρόνια, άρχισε να φοιτά με υποτροφία στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών στην τάξη της Γωγώς Γεωργιλοπούλου. Αποφοίτησε δεκαεννέα χρόνων. Παίρνοντας μέρος στο διεθνή διαγωνισμό «Μαρία Κάλλας» την άκουσε ο Tito Gobbi, ο οποίος της πρόσφερε μια υποτροφία στη Φλωρεντία το 1981. Αργότερα μελέτησε στον Tito Gobbi Opera Workshop στο Asolo της Βενετίας και ιδιαίτερα ρόλους όπερας. Το 1983 η Χατζιάνο πήρε μέρος σε τρία σεμινάρια οργανωμένα από τον Gobbi στο Λονδίνο και τον ίδιο χρόνο αντιπροσώπευσε την Ελλάδα στο διεθνή διαγωνισμό του Wales. Κέρδισε το βραβείο «Cardiff» τραγουδώντας με την B.B.C. Welsh Symphony Orchestra και την ορχήστρα της Welsh National Opera.

Πήρε μέρος σε συναυλίες στην Ελλάδα με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης.

Η Μαρκέλλα Χατζιάνο έχει πια αρχίσει διεθνή καριέρα κάνοντας εμφανίσεις στο Λονδίνο, Σόφια, Ισπανία, Ιταλία.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη.

Πραγματοποίησε σπουδές Θεάτρου και Μουσικής στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης. Φωνητική Μουσική σπούδασε στην τάξη της Φέμπης Νικολαΐδου, απ' όπου και πήρε δίπλωμα τον Ιούνιο του 1985.

Συμμετείχε σε σεμινάρια της Θερινής Μουσικής Ακαδημίας του Σάλτσμπουργκ από το 1983 έως και το 1986.

Πρόσφατα τραγούδησε με την Κρατική Θεσσαλονίκης στο έργο του Menotti «Ο Αμάλ και οι νυχτερινοί επισκέπτες».

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ

Ο Φραγκίσκος Βουτσινός γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε στην αρχή μαθηματικός. Παράλληλα με το Πανεπιστήμιο φοίτησε στο Ωδείο Αθηνών, στην τάξη της κ. Καλογερά-Μαύτα.

Το 1960 φεύγει για μουσικές σπουδές στη Βιέννη και παράλληλα κάνει συμβόλαιο με την Volksoper από το 1961 μέχρι το 1963.

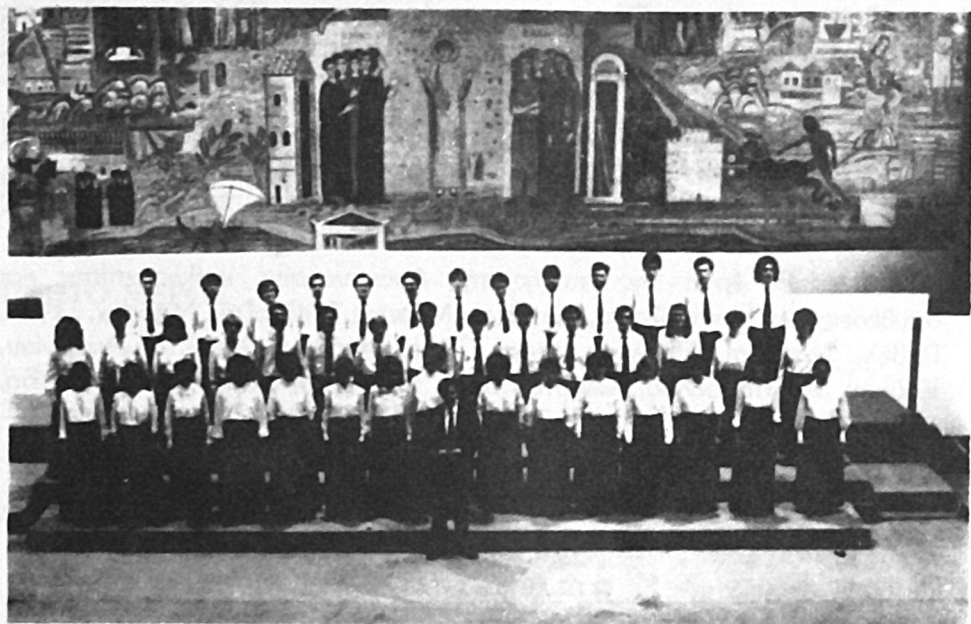
Από το 1963 μέχρι το 1965 τραγουδά στην όπερα του Βούπερταλ (Δ. Γερμανία), παίρνοντας μέρος σε 8 πρεμιέρες σ' έναν χρόνο και σε 5 διαφορετικά κοντσέρτα, όπου ερμηνεύει Σιμόν Μποκανέγκρα του Βέρντι και Δον Κιχώτη του Μασσενέ.

Από το 1965 μέχρι το 1972 πρωταγωνιστεί στην όπερα του Ντίσσελτορφ, όπου τραγούδησε 45 ρόλους.

Εμφανίζεται διαδοχικά στις όπερες της Ρώμης, Φλωρεντίας, Μονάχου, Κολωνίας, Ζυρίχης, Άμστερνταμ, Βρυξελλών, Παρισιού κ.ά. Έχει κάνει ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές σε πολλές πόλεις της Ευρώπης. Έχει συνεργαστεί με μεγάλους σκηνοθέτες. Τώρα τελευταία εμφανίστηκε σε 6 κοντσέρτα στο Τόκιο, Χιροσίμα και Οζάβα με τον Ιάπωνα μάεστρο Σέιζι Οζάβα.

Έχει ρεπερτόριο 90 όπερες και 40 περίπου κοντσέρτα. Στην Ελλάδα συνεργάστηκε από το 1975 μέχρι το 1980 σε 14 διαφορετικές όπερες.

Τελευταία συμμετείχε στη «Μήδεια» του Μπράιερς.

ΧΟΡΩΔΙΑ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η χορωδία του Δήμου Θεσσαλονίκης ξεκίνησε στις αρχές Ιουνίου του 1985 με διευθυντή το Θεσσαλονικιό μάεστρο κ. Αντώνη Κοντογεωργίου, με στόχο την καλλιέργεια της χορωδιακής μουσικής κάθε είδους (a cappella μουσική, ορατόριο, όπερα κ.λ.π.).

Σε διάστημα 18 μηνών από την ίδρυσή της η Χορωδία του Δήμου Θεσσαλονίκης έχει να παρουσιάσει σε 33 εκδηλώσεις την εξής δραστηριότητα: Συμμετείχε στις παραστάσεις της Όπερας Θεσσαλονίκης (Μότσαρτ: Ντόν Τζιοβάνι). Σε συνεργασία με τους «ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ» παρουσίασε στα πλαίσια των ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ '85 το ορατόριο «ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ» του Ν. Αστρινίδη, καθώς και την Ακολουθία εις Κεκοιμημένους του Μ. Θεοδωράκη στη Θεσσαλονίκη, Λάρισα, Καλάβρυτα (Μνημόσυνο των θυμάτων της κατοχής) και Αθήνα (για να τιμηθεί η κατάληψη της Νομικής από τους φοιτητές), που μεταδόθηκε από την τηλεόραση της ΕΡΤ 1.

Με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης παρουσίασε: Το ορατόριο «ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ» του Ν. Αστρινίδη, Το ορατόριο των Χριστουγέννων του Μπάχ, Το Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας του Μέντελσον, Τη Φαντασία σε ντο ελάσσονα του Μπετόβεν, Το REQUIEM του Μότσαρτ, Τη Ραψωδία για άλτο του Μπράμς, Το Τραγούδι της μοίρας του Μπραμς, Τη Θύελλα του Χάιντν, Την Ήσυχη θάλασσα και Ευτυχισμένο ταξίδι του Μπετόβεν, Τη Συμφωνία 1821 του Αστρινίδη, Την όπερα του Μενότι «Ο Αμάλ κι οι νυχτερινοί επισκέπτες».

Με την ορχήστρα Φιλαρμόνια του Λονδίνου κι άλλες τρεις ελληνικές χορωδίες παρουσίασε τη Συμφωνία της Λεβεντιάς του Μ. Καλομοίρη, στις γιορτές για τα 2300 χρόνια της Θεσσαλονίκης.

Έδωσε συναυλίες εργαστηρίου για μαθητές 12 νηπιαγωγείων και δημοτικών σχολείων, με εισηγήσεις και συζήτηση με τους μαθητές.

Συνεργάστηκε και με άλλους δήμους της πόλης, πραγματοποιώντας συναυλίες σε πολιτιστικά υποβαθμισμένες περιοχές της.

Μελέτησε έργα της εποχής της Αναγέννησης, καθώς επίσης και συνθέσεις των Μοντεβέρντι, Μότσαρτ, Μπραμς, Ντβόρζακ, Μπρούκ, Σεγκλ, Ραβέλ, Ντεμπισί, Πουλένκ, Φορέ, Τσιπ, Ντάβιντ, Μπαλτά, Αντωνίου, Κούκου, Χριστοδούλου, Κωνσταντινίδη, Χατζιδάκι, Θεοδωράκη, Ιωαννίδη, Μιχαηλίδη κ.ά.

Εκτός Θεσσαλονίκης πραγματοποίησε συναυλίες στη Λάρισα, Καλάβρυτα, Αθήνα, Νάουσα, και Έδεσσα.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ο Αντώνης Κοντογεωργίου γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπουδές: Κρατικό Ωδείο Θεσ/νίκης: Πιάνο, Θεωρητικά τραγούδι (τάξη Φ. Νικολαΐδου). Richard Strauss Konservatorium, Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Μονάχου, σεμινάρια Σάλτομπουργκ και Ζυρίχης. Διπλώματα Magister στη διεύθυνση Χορωδίας και στο Ορατόριο-Lied. Β' Βραβείο του Διεθνούς Διαγωνισμού «Μαρία Κάλλας» στο Λιντ και Ορατόριο. Βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών. Κατά καιρούς οργάνωσε και διηύθυνε πολλές χορωδίες. Το 1977 μετά από πρόσκληση του Μ. Χατζιδάκι, ήρθε στην Ελλάδα όπου οργάνωσε και διηύθυνε μέχρι το 1984 τη Χορωδία του Τρίτου Προγράμματος της ΕΡΤ, με την οποία πραγματοποίησε εκατοντάδες συναυλιών και εκπομπών.

Το 1984 ίδρυσε το σολιστικό φωνητικό συγκρότημα «Οι Τραγουδιστές». Δίδαξε μουσική στο Κολλέγιο Anatolia, στο Ωδείο Αθήναιο, στα σεμινάρια διεύθυνσης Χορωδίας του ΥΠΠΕ και του Εθνικού Ωδείου. Επιμελήθηκε πολλών χορωδιακών εκδόσεων, συνεργάστηκε σε 11 δισκογραφικές παραγωγές και πραγματοποίησε άνω των 550 τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών εκπομπών. Μέλος της 4μελούς ομάδας του Υπ. Πολιτισμού για τη Χορωδιακή Ανάπτυξη. Καθηγητής της τάξης διεύθυνσης Χορωδίας στο Εθνικό Ωδείο. Διευθυντής της Χορωδίας του Δήμου Θεσσαλονίκης από το 1985. Συνεργάστηκε σαν διευθυντής ή σολίστ, πραγματοποιώντας πάνω από 900 παραστάσεις με όλες τις συμφωνικές της χώρας. Το 1984, η Ακαδημία Αθηνών του απένειμε Βραβείο Μουσικής για την προσφορά του στον τόπο και τη δραστηριότητά του στην ΕΡΤ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

HECTOR BERLIOZ:
(1803-1869)

«Ρωμαίος και Ιουλιέττα»
Δραματική συμφωνία, έργο 17,
για σολίστες, χορωδία και ορχήστρα

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

1. Εισαγωγή - ορχήστρα
2. Πρόλογος

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

1. Ορχήστρα
2. Γλυκιά νύχτα
3. Η βασίλισσα Μαβ - ορχήστρα

Διάλειμμα

ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ

1. Νεκρική πομπή
2. Ο Ρωμαίος στον τάφο των Καπουλέτων
3. Φινάλε

Διευθυντής Ορχήστρας:
Τραγούδι:

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ
ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΧΑΤΖΙΑΝΟ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ
ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής χορωδίας: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΙΟΥ

Α' Εκτέλεση

«ΡΩΜΑΙΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΕΤΤΑ», ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ, ΕΡΓΟ 17

Η συμφωνία «Ρωμαίος και Ιουλιέττα» για σολίστ, χορωδία και ορχήστρα γράφτηκε από τις 24 Ιανουαρίου ως της 8 Σεπτεμβρίου 1839 και πρωτοπαίχθηκε στις 23 Νοεμβρίου 1839 στο Παρίσι. Είναι αφιερωμένη στον Ν. Παγκανίνι, ο οποίος είχε στείλει στον Μπερλιόζ 20.000 φράγκα, επειδή είχε ενθουσιασθεί από τη συμφωνία του «Χάρολντ στην Ιταλία», που είχε ακούσει έναν χρόνο πριν.

Το κείμενο είναι του Emil Deschamps (1791-1871) και δεν είναι μια απλή μετάφραση της ομώνυμης τραγωδίας του Σαίξπηρ, αλλά μια επεξεργασία σε στίχους που κρατάει μόνο τα κεντρικά σημεία, δηλ. την εχθρότητα των δύο οικογενειών και την μεγάλη αγάπη του Ρωμαίου και της Ιουλιέττας, η οποία μέσα από το θάνατό τους οδηγεί στη συμφιλίωση.

Ο Μπερλιόζ ονομάζει το έργο αυτό «δραματική συμφωνία». Στην πραγματικότητα απομακρύνεται περισσότερο —σε σχέση με τις δύο προηγούμενες συμφωνίες του, τη «Φανταστική Συμφωνία» και το «Χάρολντ στην Ιταλία»— από τη φόρμα της συμφωνίας. Γιατί το «πρόγραμμα» της συμφωνίας δεν παρουσιάζεται μόνο από τα όργανα της ορχήστρας, αλλά επίσης και από τους σολίστ και τη χορωδία (η οποία εμφανίζεται και πάνω και πίσω από τη σκηνή σύμφωνα με τις συγκεκριμένες οδηγίες του συνθέτη.) Το μόνο μέρος που δείχνει κάποια σχέση με μια συγκεκριμένη φόρμα είναι το Scherzo της βασίλισσας Μαβ. Με το έργο αυτό ο Μπερλιόζ συνδέει και συγχρόνως ξεπερνάει την έκτη (ποιμενική) και την ένατη συμφωνία του Μπετόβεν, φτάνοντας σ' ένα νέο δημιούργημα: τη συμφωνία ως δράμα.

Η μεγαλοφυής ιδέα του Μπερλιόζ στο έργο αυτό, είναι ότι τα δύο κύρια πρόσωπα του δράματος δεν εκφράζονται μέσα από ανθρώπινες φωνές, αλλά μόνο μέσα απ' την ορχήστρα. Αυτό γίνεται επειδή ο συνθέτης θεωρούσε την γλώσσα των οργάνων πιο πλούσια και λιγότερο συγκεκριμένη και για το λόγο αυτό πιο εκφραστική για να αποδώσει μια τέλεια αγάπη.

Έτσι δεν του χρειάζεται η φόρμα ως φόρμα, αλλά η μουσική ελευθερώνεται και προχωράει όπως οι συνεχόμενες σκηνές του θεατρικού έργου, ενός θεατρικού έργου που παρουσιάζεται όχι τόσο με τα λόγια, αλλά με τη μουσική. Η μουσική είναι που δημιουργεί στη φαντασία μας τις διαδοχικές εικόνες, αν ακολουθήσουμε τους συγκεκριμένους τίτλους που δίνει ο συνθέτης στα διάφορα μέρη του έργου. Φαίνεται πάντως πως ο ίδιος ο Μπερλιόζ δεν ήταν και τόσο ευχαριστημένος από τη φαντασία των ακροατών της εποχής του, αφού ιδιαίτερα πριν από τη σκηνή όπου ο Ρωμαίος βρίσκεται στον τάφο της Ιουλιέττας κάνει την εξής παρατήρηση: «Το κοινό δεν έχει

φαντασία: επομένως τα κομάρια που απευθύνονται μόνο στη φαντασία δεν έχουν κοινό. Η επόμενη οργανική σκηνή ανήκει σ' αυτή την περίπτωση, και σκέφτομαι ότι πρέπει να την αφαιρούν κάθε φορά που αυτή η συμφωνία δεν θα εκτελείται μπροστά σ' ένα ακροατήριο εκλεκτό, που θα του είναι εξαιρετικά οικεία η πέμπτη πράξη της τραγωδίας του Σαίξπηρ με την κατάληξη του Garrick, και του οποίου το ποιητικό αίσθημα είναι πολύ υψηλό. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να αφαιρείται ενενήντα εννέα φορές στις εκατό. Άλλωστε παρουσιάζει τεράστιες δυσκολίες στο διευθυντή ορχήστρας που θα ήθελε να τη διευθύνει. Επομένως, μετά τη νεκρική πομπή της Ιουλιέτας, θα γίνει μια στιγμή παύσης και θα αρχίσει το τελευταίο μέρος».

Επειδή νομίζουμε ότι η μουσική του Μπερλιόζ δεν χρειάζεται ιδιαίτερη ερμηνεία για έναν συνειδητό και ευαίσθητο ακροατή (αυτό άλλωστε θα ξεπερνούσε τα μέτρα ενός προγράμματος συναυλίας), παραθέτουμε απλώς το «πρόγραμμα» του συνθέτη, επισημαίνοντας μόνο ορισμένα σημεία.

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

1. Εισαγωγή: συμπλοκές-φασαρία-επέμβαση του Πρίγκιπα (επιβλητικό το θέμα του Πρίγκιπα στα χάλκινα)
2. Πρόλογος: —ρετσιτατίβο: μικρή χορωδία και άλτο
—στροφές: άλτο
—ρετσιτατίβο και σκερτσέτο: τενόρος και Χορωδία
(προς το τέλος έχουμε την πρώτη αναφορά στο θάνατο: *μοτίβο στα έγχορδα*).

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

1. Ο Ρωμαίος μόνος —θλίψη— απόηχοι από μουσική και χορό —μεγάλη γιορτή στους Καπουλέτους (φτάνει στο αποκορύφωμα της γιορτής συνδέοντας το θέμα του χορού με τη μελωδία του όμπσε που είχε ακουστεί πιο πριν, αυτή τη φορά στα χάλκινα).
2. Νύχτα γλυκιά (δημιουργία μιας εξαιρετικής ατμόσφαιρας με μουσικά μέσα)
—Ο κήπος του Καπουλέτου ήσυχος και έρημος— Οι νεαροί Καπουλέτοι φεύγοντας από τη γιορτή περνούν τραγουδώντας από ήχους της μουσικής του χορού (με τη χρησιμοποίηση δύο χορωδιών, δημιουργείται με τη μουσική η αίσθηση του χώρου, απεικονίζοντας τον κόσμο που φεύγει από 'δώ κι από εκεί) —σκηνή αγάπης (με αποκορύφωμα το κύριο θέμα των ερωτευμένων)
3. Η βασίλισσα Μαβ ή η νεράιδα του ονείρου (Η νεράιδα των ονείρων στην αγγλική λαϊκή παράδοση ονομάζεται Μαβ. Ενώ όμως ο Σαίξπηρ την

αναφέρει απλώς, χωρίς ιδιαίτερη σημασία, ο Μπερλιόζ της αφιερώνει πολύ περισσότερη έκταση, και δημιουργεί έτσι ένα ιδιαίτερο χρώμα και μια χαρούμενη αντίθεση με το υπόλοιπο έργο).

ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ

1. Νεκρική πομπή της Ιουλιέτας (πένθιμο εμβατήριο όπου το συνεχώς επαναλαμβανόμενο «μι» της χορωδίας εναλλάσσεται με το θέμα της ορχήστρας).
2. Ο Ρωμαίος στον τάφο των Καπουλέτων —επίκληση— ξύπνημα της Ιουλιέτας— τρελή χαρά, απελπισιά, —στερνή αγωνία και θάνατος των δύο αγαπημένων.
3. Φινάλε: Το πλήθος τρέχει στο κοιμητήριο —ρήξη των Καπουλέτων και Μοντέγων— ρετσιτατίβο και άρια του πατρός Λαυρεντίου— όρκος συμφιλίωσης (αποκορύφωμα του έργου με χωρισμό σε τρεις χορωδίες κι ένα θριαμβευτικό θέμα για τον όρκο.)

Evelin Voigtmann

ΡΩΜΑΙΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΕΤΤΑ

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

Σόλο άλτο και μικρή χορωδία

Παλιά μίση ναρκωμένα
Ξεπήδησαν σαν απ' την κόλαση·
Οι Καπουλέτοι και οι Μοντέγοι,
δυο φασίλιες εχθρικές,
πιάσαν στη Βερόνα τα σπαθιά τους.
Όμως ο πρίγκιπας σταμάτησε
τις ματωμένες παραχές
απειλώντας με θάνατο αυτούς
που παρά τις διαταγές του
θα ανέτρεχαν στη δικαιοσύνη των όπλων.
Σ' αυτές τις στιγμές γαλήνης έγινε μια γιορτή
απ' τον γέροντα αρχηγό των Καπουλέτων.
Ο νεαρός Ρωμαίος, θρηνώντας το ριζικό του
πλανιέται θλιμμένος γύρω απ' το παλάτι,
γιατί αγαπά την Ιουλιέττα,
κόρη των εχθρών της φασιλιάς του.
Ο ήχος των οργάνων, τα μελωδικά τραγούδια
ξεχύνονται απ' τα σαλόνια, όπου λαμποκοπά το χρυσάφι
και ξεσηκώνει το χορό και τις χαρούμενες φωνές.
Η γιορτή τέλειωσε
κι όταν σβύνει κάθε θόρυβος,
κάτω απ' τις αψίδες
ακούγονται κουρασμένοι χορευτές
που απομακρύνονται τραγουδώντας.
Μόνο ο Ρωμαίος ανασπενάζει,
αφού πρέπει να εγκαταλείψει την Ιουλιέττα.
Ξάφνου, για ν' ανασάνει ακόμη
τον αέρα που κι' αυτή ανασαίνει,
περνάει τους τοίχους του κήπου.
Στο μπαλκόνι της η λευκή Ιουλιέττα,
θαρρώντας πως είναι μόνη ως την αυγή,
φανερώνει στη νύχτα την αγάπη της.
Ο Ρωμαίος, σκιρτώντας από ανήσυχη χαρά,
εμφανίζεται στην Ιουλιέττα,
κι απ' την καρδιά του φλόγες ξεχύνονται.

Πρώτες αξέχαστες συγκινήσεις!
πρώτες ομολογίες, πρώτοι όρκοι
δύο ερωτευμένων
κάτω απ' τ' αστέρια της Ιταλίας
στο θερμό, χωρίς αύρα, αέρα
που από μακριά αρωματίζει η πορτοκαλιά,
όπου τ' αηδόνι χάνεται
σε μακρόσυρτους αναστεναγμούς
ποια τέχνη με τη δική της γλώσσα
θα μπορούσε ν' αποδώσει την ουράνια γοητεία σας;
Πρώτη αγάπη, δεν είσαι πιο πάνω
κι από κάθε ποίηση,
ή καλύτερα, δεν είσαι,
μες στη θανάσιμη εξορία μας,
η ποίηση η ίδια,
που ο Σαίξπηρ μόνο γνώρισε το υπέρτατό σου μυστικό
και το πήρε μαζί του στους ουρανούς;

Ευτυχισμένα παιδιά με φλογισμένες καρδιές,
δεμένα με τον έρωτα απ' την τύχη
μιας μόνης ματιάς,
που ζείτε κι οι δυό με μια μόνη ψυχή,
κρύψτε την καλά κάτω απ' τη σκιά των λουλουδιών
τη θεία φλόγα που σας ζώνει,
καθαρή έκσταση
που τα λόγια της γίνονται δάκρυα.
Ποιος βασιλιάς θα πίστευε ότι φτάνει
τη συγκίνηση της αγνής σας ηδονής.
Ευτυχισμένα παιδιά! και ποιοι θησαυροί
θα πλήρωναν ένα μονάχα σας χαμόγελο;
Α! Απολαύστε την κούπα με το μέλι
πιο γλυκιά κι απ' το δισκοπότηρο
απ' όπου οι άγγελοι του Θεού,
που φθονούν τη χαρά σας,
αντλούν την ευτυχία στον ουρανό!

Σόλο τενόρος και μικρή χορωδία

Σε λίγο του Ρωμαίου
το γλυκό ονειροπόλημα
φέρνει χαρά στη συντροφιά του.

«Φίλε μου», λέει ο κομψός Μερκούτιος,
«στοιχηματίζω ότι σ' επισκέφτηκε η βασίλισσα Μαβ!»
Η Μαβ! ανάλαφρη και λεπτή μαντατοφόρος,
που 'χει γι' αμάξι της μια καρύδα
δουλεμένη από το σκιούρο.
Τα δάχτυλα της αράχνης
έπλεξαν τα πέπλα της.
Τις νύχτες η μάγισσα με τη λεπτή της στολή
καλπάζει στο νου του υπηρέτη,
που ονειρεύεται σκανδαλιές
ή γλυκές σερενάτες στο φεγγαρόφωτο.
Συνεχίζοντας το δρόμο της
η μικρή βασίλισσα ακουμπά
το γυαλισμένο κολλάρο ενός στρατιώτη:
Ονειρεύεται κανονιές κι αφιμαχίες,
το ταμπούρλο, την τρομπέτα,
ξυπνάει και βρίζει,
λέει μια προσευχή και πάλι βρίζει,
ώσπου ξανακοιμάται
και ροχαλίζει με τους συντρόφους του.
Η Μαβ έκανε όλη αυτή τη φασαρία.
Κι' αυτή στον ύπνο της
ξεσηκώνει την κοπελιά
και την πάει στο χορό.
Μα ο κόκορας λαλεί, η μέρα φέγγει,
κι η Μαβ χάνεται σα λάμψη στον αέρα.

Σε λίγο ο θάνατος θα κυβερνά.
Καπουλέτοι και Μοντέγοι, δαμασμένοι από τους πόνους,
σμίγουν τέλος, για να διώξουν το μίσος
που γέννησε τόσο αίμα και δάκρυα.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

Χορωδία

Ε! Καπουλέτοι, γεια σας, γεια σας!
Γεια σας, παληκάρια, στο καλό!
Ω! Τί νύχτα, τί γιορτή!
Θείος χορός! Τί γιορτή!
Τι τρελά λόγια!
Ωραίες Βερονέζες

κάτω απ' τα ψηλά δέντρα
ονειρευτείτε το χορό και τον έρωτα,
εμπρός, εμπρός,
ονειρευτείτε τον έρωτα ως την αυγή.
Τρα λα λα.

ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ

Χορωδία

Σκορπίστε λουλούδια
μέχρι το μνήμα
για την κόρη που έσβησε
Κι ακολουθήστε στο μνήμα
τη λατρευτή μας αδελφή.

Χορωδία

Ω! Ο Ρωμαίος γύρισε! Ο Ρωμαίος!
Κλείνεται για την Ιουλιέττα στον τάφο των Καπουλέτων
που η φαμίλια του μισεί.
Οι Μοντέγοι πάτησαν τον τάφο της Ιουλιέττας,
που έσβυσε την αυγή.
Καταραμένοι να 'ναι!
Ιουλιέττα!
Ρωμαίε!
Ω! ουρανοί! Νεκροί κι οι δύο
και το αίμα τους ακόμη αχνίζει!
Τί μυστήριο! Ω! τί φοβερό μυστήριο!

Πατήρ Λαυρέντιος

Θα σας φανερώσω το μυστήριο.
Το κουφάρι αυτό ήταν ο άντρας της Ιουλιέττας.
Βλέπετε αυτό το κορμί το ξαπλωμένο στη γη;
Ήταν η γυναίκα του Ρωμαίου,
Κι εγώ ήμουν που τους πάντρεψα.

Χορωδία

Τους πάντρεψες!

Πατήρ Λαυρέντιος

Ναι, το παραδέχομαι,

Έβλεπα σ' αυτό το γάμο μια σωτήρια ελπίδα
για μελλοντική φιλία ανάμεσα στους δυο οίκους.

Χορωδία

—Εμείς φίλοι των Καπουλέτων!

—Εμείς φίλοι των Μοντέγων!

Τους καταριόμαστε.

Πατήρ Λαυρέντιος

Ξαναπιάσατε τον πόλεμο!

Για να γλιτώσει από άλλο γάμο, η άτυχη κόρη
ήρθε απελπισμένη να με βρει.

«Εσύ μονάχα», μούκραξε, «μπορείς να με γλιτώσεις!
δε μου μένει παρά να πεθάνω!»

Σ' αυτό τον άμεσο κίνδυνο

για να γλιτώσω τη μοίρα της, της έδωσα να πει

ένα υπνωτικό που το ίδιο βράδι

της έδωσε τη χλωμάδα και την παγωνιά του θανάτου.

Χορωδία

Ένα υπνωτικό!

Πατήρ Λαυρέντιος

Κι ερχόμουν χωρίς φόβο

για να τη βοηθήσω.

Αλλά ο Ρωμαίος, ξεγελασμένος,

ήρθε πριν από μένα

στο νεκρικό χώρο,

για να πεθάνει

πάνω στο κορμί της αγαπημένης του.

Πάνω στο ξύπνημά της

μαθαίνει η Ιουλιέττα

το θάνατο που κουβαλά στο στήθος της

και με το σπαθί του Ρωμαίου χτυπιέται.

Και περνά στην αιωνιότητα

τη στιγμή που ερχόμουν εγώ —νά όλη η αλήθεια.

Χορωδία

Παντρεμένοι!

Χορωδία

Παντρεμένοι!

Πατήρ Λαυρέντιος

Φτωχά παιδιά, σας κλαίω
πέσατε μεσ' στη νιότη σας,
στη σκοτεινή σας κατοικία
θα 'ρθει να θρηνήσει ο κόσμος.
Μεγάλη στην ιστορία για χάρη σας η Βερόνα,
κάποια μέρα χωρίς να το πιστεύει,
θάχει τον πόνο και τη δόξα της
μόνο με την ανάμνησή σας.

Πού είναι τώρα αυτοί οι άγριοι εχθροί;
Καπουλέτοι, Μοντέγοι! Ελάτε, δείτε, αγγίξτε,
με μίσος στις καρδιές σας, με βρισιές στα στόματά σας!
Σιμώστε, βάρβαροι, τους χλωμούς αγαπημένους.
Ο Θεός σας τιμωρεί μ' αυτούς που αγαπάτε.
Οι τιμωρίες του, οι ανελίγ'τοι κεραυνοί του
κρατούν το μυστικό του τρόμου μας.
Ακούστε τη φωνή του πώς βροντάει:
για να σας συγχωρήσω εδώ πάνω
ξεχάστε, ξεχάστε τις δικές σας τρέλες!

Χορωδία

- Μα το αίμα μας κοκκινίζει τα σπαθιά τους
- και το δικό μας ξεσηκώνεται καταπάνω τους.
- Σκότωσαν τον Τυμπάλντο!
- Ποιός σκότωσε τον Μερκούτιο;
- Και τον Πάρη;
- Και τον Μπενβόλιο;
- Προδότες, καμιά ειρήνη! Όχι!
- Όχι δειλοί, καμιά συνθηκολόγηση! Καμιά!

Πατήρ Λαυρέντιος

Σιωπή! Δυστυχημένοι! Πώς μπορείτε δίχως τύψεις
ν' απλώνετε τόσο μίσος μπροστά σε τέτοια αγάπη;
Η λύσσα σας πρέπει να ξεχυθεί σε τέτοιο τόπο;
Ξαναμένη απ' τις λαμπάδες των νεκρών;
Μεγάλε Θεέ, που βλέπεις στο βάθος της ψυχής,
ξέρεις ότι οι προθέσεις μου ήταν καθαρές.
Μεγάλε Θεέ! Άγγιξε με μια αχτίδα της φωτιάς σου
αυτές τις σκοτεινές και σκληρές καρδιές.
Κι η προστατευτική σου ανάσα

ας διώξει με τη φωνή μου κι ας σκορπίσει
το θυμό τους όπως ο αέρας το άχυρο.

Χορωδία

Ω Ιουλιέττα! Γλυκό λουλούδι,
Ω Ρωμαίε! Νέο αστέρι σβυσμένο!
Αυτή την ιερή στιγμή
οι Μοντέγοι, Καπουλέτοι είναι έτοιμοι
να μαλακώσουν απ' τη μοίρα σας.
Ω Θεέ! τί παράξενο θαύμα!
'Όχι πια φρίκη, όχι πια μίσος,
απ' τα δάκρυα τ' ουρανού
αλλάζει όλη η ψυχή μας.

Πατήρ Λαυρέντιος

Ορκιστείτε στο ιερό σύμβολο
στο σώμα της κόρης και στο σώμα του νιού,
στο πονεμένο παρήγορο ξύλο,
ορκιστείτε όλοι στον άγιο εσταυρωμένο,
να σφραγίσετε ανάμεσά σας μια αιώνια αλυσίδα
γλυκιάς φιλίας, αδελφικής αγάπης,
Κι ο Θεός που στα χέρια του κρατά τη μέλλουσα κρίση
θα γράψει αυτό τον όρκο στο βιβλίο της συγχώρησης.

Χορωδία

Ορκιστείτε όλοι/ορκιζόμαστε στο ιερό σύμβολο
στο σώμα της κόρης και στο σώμα του νιού,
στο πονεμένο παρήγορο ξύλο,
ορκιζόμαστε όλοι/ορκιστείτε όλοι
στον άγιο εσταυρωμένο.
Να σφραγίστε ανάμεσά σας/μας
μια αιώνια αλυσίδα
γλυκιάς φιλίας, αδελφικής αγάπης.
Κι ο Θεός που κρατά στα χέρια του τη μέλλουσα κρίση
θα γράψει αυτό τον όρκο στο βιβλίο της συγχώρησης.
Ορκιστείτε/ορκιζόμαστε
να σβήσουμε επιτέλους
όλες μας/σας
τις έχθρες.
Φίλοι για πάντα!

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 22 Ιανουαρίου 1987, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: HANS URBANEK

Σολίστ: ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
(πιάνο)

Πρόγραμμα: **G. von. EINEM:** «Θάνατος του Δαντών»,
Α' εκτέλεση.

L.v. BEETHOVEN: Κοντσέρτο αρ. 2, σε σι υφ. μείζονα,
για πιάνο και ορχήστρα, έργο 19..

W.A. MOZART: Συμφωνία αρ. 36, σε ντο μείζονα, Κ.Υ. 425.

Πέμπτη 29 Ιανουαρίου 1987, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΧΩΡΩΔΙΑ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ

Σολίστ: ΙΟΥΛΙΑ ΤΡΟΥΣΣΑ (σοπράνο)
ΛΙΝΑ ΤΕΝΤΖΕΡΗ (μετζοσοπράνο)

Πρόγραμμα: **Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ:** Τρεις Έλληνικοί χοροί.

J. HAYDN: Συμφωνία αρ. 97, σε ντο μείζονα,
Α' εκτέλεση.

A. VIVALDI: «Gloria»,
για σολίστ, χωρωδία και ορχήστρα,
Α' εκτέλεση.

Πέμπτη 5 Φεβρουαρίου 1987, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: JORGE ROTTER

ANTONY GOLDSTONE (πιάνο)

Πρόγραμμα: **L. v. BEETHOVEN:** Προμηθέας, Εισαγωγή

L. v. BEETHOVEN: Κοντσέρτο αρ. 5, σε μι υφ. μείζονα,
για πιάνο και ορχήστρα, έργο 73,
«Αυτοκρατορικό».

L. v. BEETHOVEN: Συμφωνία αρ. 8, σε φα μείζονα, έργο 93.

Πέμπτη 12 Φεβρουαρίου 1987, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Σολιστ: ΚΟΣΜΑΣ ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ (βιολί)

REINER MOOG (βιόλα)

Πρόγραμμα: **A. ΣΚΛΑΒΟΥ:** Ιντερμέτζο από την όπερα «Κυρά Φροσύνη»

W.A. MOZART: Συμφωνία concertante, σε μι ύφ. μείζονα,
για βιολί και βιόλα, Κ.Υ. 364

C. DEBUSSY: «Το απόγευμα ενός φαύνου»

P.I. TSCHAIKOWSKY: «Ρωμαίος και Ιουλιέτα», Εισαγωγή,
έργο 37.

Πέμπτη 19 Φεβρουαρίου 1987, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: HERIBERD BEISSEL

Σολιστ: REINER MOOG (βιόλα)

Πρόγραμμα: **C.M.v.WEBER:** «Ελεύθερος σκοπευτής», Εισαγωγή-

G.Ph. TELEMANN: Κοντσέρτο σε σολ μείζονα για βιόλα και
ορχήστρα εγχόρδων, Α' εκτέλεση.

N. PAGANINI: Σονατα, per la gran viola και ορχήστρα
Α' εκτέλεση.

A. DVORAK: Συμφωνία αρ. 9 (ή 5), σε μι ελάσσονα,
«Του Νέου Κόσμου».

Πέμπτη 26 Φεβρουαρίου 1987, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Σολιστ: FERNANDA SELVAGGIO (βιολί)

Πρόγραμμα: **K. ΝΙΚΗΤΑ:** «Σιωπή», Α' εκτέλεση

G.C. MENOTTI: Σουίτα «Sebastian», Α' εκτέλεση

L.v. BEETHOVEN: Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα σε ρε
μείζονα, έργο 61.

Πέμπτη 5 Μαρτίου 1987, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΒΥΡΩΝ ΦΙΔΕΤΖΗΣ

Σολιστ: BORIS BERGAMESNIKOW

(βιολοντσέλο)

Πρόγραμμα: **M. ΒΑΡΒΟΓΛΗ:** «Αγία Βαρβάρα», Συμφωνικό πρελούδιο

E. ELGAR: Κοντσέρτο για βιολοντσέλο και ορχήστρα
Α' εκτέλεση.

J. BRAHMS: Συμφωνία αρ. 4, σε μι μείζονα, έργο 98.

Η διεύθυνση της Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα -αν χρειαστεί- να τροποποιήσει
το πρόγραμμα.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Μόνιμος Αρχιμουσικός

Κάρολος Τρικολίδης

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Κοντσερτίνο:
Κοσμάς Γαλιλαίας
Κων/νος Πατσαλίδης
Κων/νος Βάμβας
Μίκης Μιχαηλίδης
Γαλάτεια Μπαλτά
Χριστόδουλος Πετικάκης
Φάνης Καπλανίδης
Μαρία Δρούγου
Στάθα Γκουτζικά
Μαρία Σουέρεφ
Ιωάννα Παπαναστασίου
Ντάρια Κάτσιου
Φώτω Θεοφάνους
Νεοκλής Νικολαΐδης
Αυθή Τζήμα

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Ελευθέριος Αγγελόπουλος
Νικόλαος Αρχοντής
Αλέξανδρος Δοϊτσίνης
Ελένη Μυρίδου
Στέλλα Παπαδοπούλου
Παρασκευή Μπακατοή
Μίμης Τοπσιδης
Πολυξένη Χαριζοπούλου
Εύη Δελφίνοπούλου

ΒΙΟΛΕΣ

Οδυσσέας Κουζώφ
Κυριάκος Πάτρας
Γεώργιος Μαυρομουστάκης
Γεώργιος Καμένος
Νικόδημος Δέλλιος
Ειρήνη Παραλίκα
Γεώργιος Καδόγλου
Στέφανος Διαμαντής
Φελίτσια Ποπίκα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Εμμανουήλ Καζαμπάκας
Ζώρα Γκίριτς
Ρένος Μπαλτάς
Κατερίνα Δημητρακοπούλου
Γεώργιος Μανώλας
Κωνσταντίνα Κουλουκούρη
Αυθή Αικατερίνη
Άγγελος Ντοροφτέι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Γεώργιος Γράλιστας
Αναστάσιος Μαυρουδής
Λάσκαρης Θεοδωρίδης
Αλέξανδρος Αδαμόπουλος
Αναστάσιος Τοπούζας
Πολύβιος Καρτζίβας
Ελένη Μπουλασίκη

ΦΛΑΟΥΤΑ

Ιωάννης Ευαγγέλου
Ηλίας Μακοβέι
Πέτρος Σουσάμογλου
Γεώργιος Κανάτσος

ΟΜΠΟΕ

Μπάτσκο Άνταμ
Μιχαήλ Ντοροφτέι
Νικόλαος Καλπαξιδης
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Πόλλα Φραγκοπούλου
Δημήτριος Κισιάς

ΦΑΓΚΟΤΑ

Νικόλαος Δαναηλίδης
Σπυρίδων Βλαχάκης
Άγγελος Πολίτης
Βασίλης Ζαρογκας

ΚΟΡΝΑ

Θεόδωρος Ζαρίμπας
Αναστάσιος Στεφανίδης
Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Δημήτριος Αλεξιάδης
Βασίλειος Βραδέλης
Νίκος Δραγομόνοβιτς

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Εμμανουήλ Αυξεντίδης
Ευάγγελος Γκεμιτζής
Βασίλειος Φιαμέγκος
Ιωάννης Σισμανίδης
Σπύρος Παπαδόπουλος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Ιγνάτιος Μαυρίδης
Ιωάννης Παρθένης
Δημήτριος Νέτσκας

ΤΟΥΜΠΑ

Ιωάννης Τέμπρελης

ΤΥΜΠΑΝΑ-ΚΡΟΥΣΤΑ

Κων/νος Γρηγοριάδης
Κων/νος Νικήτας
Ιωάννης Ιωσηφίδης
Κων/νος Χανής
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Στυλιανός Φωτάκης

ΑΡΠΑ

Βανέσα Πλούμη

ΠΙΑΝΟ

Ελεονώρα Λουκίδου